

Högtidsstämma med Knutsbal den 17 januari 2004

Som traditionen bjuder samlas man till Knutsbal på Sanct Knut Lavards dag - eller dag i dess närhet som Styrande Rådet beslutar. Årets Högtidsstämma med Knutsbal firades lördagen den 17 januari 2004.

För Styrande Rådet och Tjänstemännen blev det en hektisk och intensiv inledning på jubileumsfirandet. Alla skulle fotograferas och Konterfejaren var obeveklig med tidsutdräkt och att hålla tid är som bekant inte Chrönikörens starka sida. När blixtrarna slocknat och allt lagt sig till ro vad det hög tid att umgås med alla gästerna.

Samtliga Gillen, nio stycken, utom Visby fanns på plats och representerades av sina Åldermän. Dessutom hade vi äran att hälsa Landskronas Borgmästare med fru välkomna och vi kände nog alla att denna afton skulle bli något alldeles extra. Inför en helt fullsatt festsal tågade Styrande Rådet in med gästande Åldermän. När lugnet lägrat sig hälsade Åldermannen samtliga varmt välkomna till Gillets 60-års jubileumshögtidsstämma och fortsatte; "jag öppnar för första gången vårt Gilleskrin, som innehåller vår förnämsta klenod, Sigillstampen från år 1425. De gamla Knutsgillena hade Gilleskrin till sina klenoder och nu har vi också ett. Gilleskrinet är skänkt av min kära Oldfru Britt och Styrande Rådet tackar för gåvan."

Installation av nya befattningshavare tog så vid och som vanligt rådde viss förvirring vid uppställningen. Förra året meddelade Claes Munck af Rosenschöld sin avgång som Äldste Stolsbroder och Åldermannen hälsade speciellt Broder Claes ersättare Bo W Holmberg välkommen i sin nya befattning. Broder Bo har tidigare varit Gilleskrivare och Custos.

Recipiendernas intåg är alltid något extra och i år förhöjdes spänningen eftersom Chrönikören varit inblandad i själva repetitionen. Oron spred sig omedelbart, eftersom ingen syntes till då det var dags för intåg och Broder Inge dristade sig försiktigt att fråga "vad håller de på med?". Det visade sig att recipienderna var färdiga men Övermarskalken hade knäppt ihop västen med gylfen och blivit försenad. Ett fantastiskt intåg följde så med djupa hovningningar och som sagt fattas bara annat, Chrönikören hade ju haft sitt finger med i spelet...

Åldermannens högtidstal kretsar i år kring återuppväckandet av Knutsgillet i Landskrona men sin vana trogen tar Broder Inge oss också med på en resa i tiden. Denna gång hamnar vi nästan 500 år tillbaka då den danske kungen Christian III förbjöd alla Gillen (delar av Åldermannens tal finns att läsa på sidan 11).

Parentation följer och under sistförflutna året har två Bröder avlidit (se sidan 2). Vår Gilleskaplan håller ett vackert och stämningsfullt tal över de avlidna och avslutar; "giv dem så Herre, dessa våra Bröder frid, vila och ro".

Efter det att vi lyssnat till "Stämning" av Wilhelm Peterson-Berger framfört av vår underbara sångkör Divertimento under ledning av Bo Isgar vidtager reception av nya medlemmar.

Åldermannen har bestämt sig för att göra smärre ändringar i ceremonielet och utan förvarning rycks Chrönikören bort från sin sköna tillvaro på podiet och är i högsta grad involverad i arbetet och överlämnar Gillets jubileumsbok till recipienderna på löpande band, dock inte helt utan problem. Redan då första boken överlämnas skallar Chrönikören Broder Bo Markulf och glada skratt följer.

Från årets reception finns följande nertecknat; att Broder Göran Persson länge "sög" på supen, att Broder Sten Andersson småsjöng något i stil med "hipp, hipp och skål" under intagandet och att Syster Jessica Mikkola gjorde processen kort och drack snabbt ur. Noteras kan även att vår Rustmästare denna kväll hade förkärlek till strömbrytarna och plötsligt släcktes hela lokalen under stort jubel. Lätt skärrad över det inträffade började Broder Bertil trycka på samtliga knappar med känt resultat. Ljuset återkom så småningom och alla kunde andas ut.

Guldduva överlämnades till Gillessyster Anna-Stina Hector som bevis på 50-årigt medlemskap i Gillet och två Silverduvor till Gillesbroder Klas Lundius och Gillessyster Christina Vigre Lundius (se sidan 2).

Så var det dags för kvällens andra överraskning. Punkten fanns inte med på dagens agenda och endast Styrandet Rådet hade vetskap om vad som skulle ske (se sidan 10). Broder Inge riktade sig till Dagmar och Claes Munck af Rosenschöld och tackade för deras enorma insatser för Gillet under 60 år. "Styrande Rådet har beslutat att ni skall vara Gillets Hedersmedlemmar, inga avgifter skall mera betalas till Gillet och framöver äter och dricker ni på Gillets bekostnad".

Tre Hedersmedaljer delades ut vid årets jubileumsstämma. En rörd pappa överlämnade den första medaljen till sin son Roger som ett tack för de stora insatser Broder Roger gjort för Knutsgillet. De resterande två medaljerna överräcktes till Stolsbroder Anders Persson och Ceremonimästare Gunnar Bolin (se sidan 10).

Gillet's Fredsduva hissas av våra Majestäter Bo W Holmberg och Maritta Hallengren och till vacker musik tar vi oss en våning ner för att avnjuta en som vanligt välkomponerad 3-rättersmeny designad av vår Skaffare Barbro Bodin. Spenatklädd lax- och hummerterrin med sås gjord på löjrom, avokado och crème fraîche får smaklökarna att må väl och till varmrätten fortsätter vi med lammytterfilé med koriander- och tomatås. Måltiden avslutas med nougatparfait med hallonsås och tärnat sockerglaserat päron.

Stämningen är på topp och talen avlöser varandra. Åldermännen från våra gästande Gillen kommer fullastade med gåvor och först ut i raden är Percy Liedholm från Malmö som berättade en underhållande historia från sjukhusmiljön och kunde till slut knyta ihop säcken och tackade för en underbar kväll med ordet "dank".

Bengt Hansson från Skanör höll ett fascinerande tal om att gräva och hur det krus som överlämnades som gåva hade funnits. Från Laholm kom Christina Lindvall-Nordin som berättade en saga om Hven och om en flicka som vuxit till sig till "kärring" i laxskor. Hans Hedvall från Ronneby hade bara varma ord att säga om vårt Gille och mindes speciellt det arbete vi la ner då vi var fadder till Gillet i Ronneby.

Ringsted representerades av Karen Adrian och vi fick veta hur man gör gott eget vin eller åtminstone vet hur man skall sälja det. Borgmästare Gösta Nilsson överlämnar Landskronas vapen och är full av beundran över Gillets framgångar och avslutar "med vördnad och glädje överlämnar jag härmed stadens fana".

Peter Stenkula från Tumathorp kunde tänka sig Broder Inge som Borgmästare i stan. "En djävul till tänker ni..." Så inledde Tor Hultman, Ystad sitt tal och fortsatte att berätta med mycket humor och finurligheter. Broder Tor framhöll bl.a. att det alltid rått ett varmt förhållande mellan våra Gillen. Anders Svenningsen höll två tal samtidigt, berömmande ord om vårt Gille och tack för maten. Avslutade lite underfundigt; "vi är förstummade" och därefter blev Broder Anders tyst...

Chrönikörens höll sitt årliga återkommande tal och detta jubileumsår fanns många intressanta och viktiga tillbakablickar att göra. Ålderman emeritus Eric Kinberg, Dagmar och Claes Munck af Rosenschöld är många av de som gjort betydande insatser för Gillet och uppmärksammades särskilt. Chrönikören passade även på att hylla Domnivet som funnits med och spelat i Gillet sedan 1958. Från köket tågade dessa glada herrar in mitt under talet och underhöll med både musik och tal.

Broder Hellmunth Berndt överlämnade en släkttavla och tackade samtidigt Åldermannen för en strålande Jubileumsfest. Bo Markulf gjorde sig till tolk för recipienderna och gjorde ett helt fantastiskt framförande där Broder Bo bl.a. via matematiska formler kom fram till att siffran 60 är den absolut rätta. Broder Bo berättade även att han först blivit stolt över att få förmånen att hålla tal i Gillet men efter att fått veta att det berodde på att han var äldst var det ju en annan femma..

Ålderman emeritus Eric Kinberg passade också på tillfället att tacka för all uppmärksamhet och kunde inte nog strö ros över Gillets framgångar. Klenodbevarare Svensson såg till att den traditionsmättade francaisen genomfördes enligt plan och Domnivet smekte sina instrument så att ljuv musik uppstod. Kvällen ville aldrig ta slut! Förlängt öppethållande ordnades och först vid tvåtiden lämnade vi hotellet lyckliga och glada om än något trötta i benen efter allt dansandet. För många slutade inte kalasandet förrän gryningsljuset tändes...

Chrönikör
Lennart Söderberg